

Лопасва О.М.,
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Баб'як А.О.,
курсант факультету економіко-
правової безпеки Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ПРАВОМІРНОЇ ПОВЕДІНКИ

На сьогоднішній день в умовах становлення правового суспільства є досить гострою проблема правомірної поведінки. Адже для державних перетворень є не аби як важлива реалізація права в суспільстві. Поведінка людини є одним з елементів діяльності людини. Поведінка людини не тільки зорієнтована на задоволення різних особистих потреб, а й задоволення певних суспільних, державних, національних інтересів. Науковці по різному трактують правомірну поведінку. Сьогодні зростає значення словосполучення «закономірна поведінка» як дій, заснованих на узгодженні із законом, таких що йому відповідають. Цілком прийнятно вживання терміна «законослухняність» або законослухняна поведінка.

Визначення правомірної поведінки переважно звучить так: це передбачена нормами об'єктивного права соціально значуща свідомо-вольова поведінка індивідів або їхніх об'єднань, яка, як правило, спричиняє або здатна спричинити певні юридичні наслідки. З цього визначення можна зробити висновок що за будь - які дії людина несе відповідальність, в залежності від виду діяння. Але слід ще зазначити що юридично нейтральна поведінка не є правовою. Правова поведінка це форма вияву свободи людини.

Правомірній поведінці властиві наступні ознаки:

- регулюється правовими нормами, які закріплені в текстах правових актів. Вони можуть прямо описувати умови та ознаки правових вчинків, або передбачати будь-які заходи моделювання правової поведінки. «Дана поведінка, перебуває у сфері дії юридичних норм. На правових нормах по-різному відбиті моделі правової поведінки: одні заохочуються правом як соціально корисні, а інші як соціально шкідливі - забороняються.»[1]

- «Соціальна значущість». Байдушими для права вважають ті вчинки людей, які ніяк не впливають на суспільні відносини.[1] Але бувають і такі, як соціально корисні що мають соціальне значення або ж як соціально шкідливі, що впливають на стан суспільних відносин.

- «Вольовий і свідомий характер». Право здатне впливати тільки на таку поведінку людей, яка має свідомий характер і контролюється волею людини.[1] Тобто, передбачає можливість здійснювати волю і усвідомлювати обставини. Правильно спрямовувати свою поведінку і керувати своїми вчинками.

- «Здатність правової поведінки викликати юридичні наслідки». Правова поведінка є юридичним фактом, підставою для виникнення або припинення правовідносин, як юридично значуща дія або бездіяльність. Загальні юридичні наслідки, що виявляються на рівні правопорядку, також мають додержання правових заборон, які зовні не виявляються і відбуваються непомітно для суспільства.»[1] Вони пов'язані з досягненням людиною своїх цілей. Тобто, досягнення особистих цілей задля задоволення власних потреб.

В сучасному суспільстві правова поведінка перебуває на досить нестабільному рівні. Тому виникає питання що змушує людей переступати через закон і діяти неправомірно. Чому поведінка людей балансує на межі між правомірною і неправомірною? Тож потрібно розібратися які ж причини неправомірної поведінки. Насамперед, це економічні. Нестабільне економічне становище у людей супроводжується процесом руйнування старого господарського нежиттєздатного механізму, який значно випереджає становлення нової економіки. З цього виходить що, громадяни не можуть швидко адаптуватися до нових економічних обставин, вони позбавилися звичних умов трудової діяльності. Через це виникає невдоволення, агресія, невпевненість в завтрашньому дні.

Соціальні. Ослаблення соціальної відповідальності держави і нестабільність соціальної політики несуть за собою напруженість у суспільстві. Держава провокує погіршення правової поведінки насамперед низьким рівнем оплачуваності праці, підвищенням тарифів на комунальні послуги, низьким рівнем соціального забезпечення тощо.

Політичні. Непідготовленість демократичних громадянських сил до швидких громадянських перетворень. Які поніс за собою розпад СРСР. Призвели до хиткого політичного стану суспільства, які спричинили нестабільність правомірної поведінки громадян.

Також *юридичні* причини можна поділити на дві структури дії: в галузі правотворчості і в галузі правоохоронної діяльності. *В галузі правотворчості* – це якість прийнятих законів і підзаконних актів є некоректними, неповними, казуїстичними. Через відсутність послідовності, логічності вони підтримують віру в їх правильність та служать підставою для правового нігілізму. *В галузі правоохоронної діяльності* - на теперішній час нестабільність правової поведінки в державі залежить також від правоохоронної діяльності. Корупційність у правоохоронній системі дають можливість правопорушнику обійти закон, а також слабе розкриття злочинності підштовхують суспільство до халатного відношення до законів та права.

Отже, з вище сказаного ми бачимо що в державі всі елементи пов'язані між собою і упущення одного тягне за собою негативні наслідки для іншого.

Для того щоб створити правове суспільство треба щоб люди поважали і дотримувались законів, а для того щоб люди дотримувались законів не потрібно державі давати людям приводу для їх порушення. Держава повинна сконцентрувати свої сили на забезпеченні гідного рівня життя громадян.

Використані джерела:

1. Крестовська Н.М. Теорія держави і права: Елементарний курс. Видання друге. Х.: ТОВ «Одісей», 2008.
2. Кирилюк Т. Ю. Види правомірної поведінки та її вплив на формування правопорядку в суспільстві. *Часопис Київського університету права*. 2008. № 4.

*Наточій А.Д.,
викладач кафедри тактико-спеціальної
підготовки Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ*

*Гафісова А.Е.,
курсант факультету
економіко-правової безпеки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

**ПРАВА ЛЮДИНИ ЯК ФУНДАМЕНТ ДЛЯ ДІЯЛЬНОСТІ
ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ**

На сьогодні проблема психологічної підготовки поліцейських є надважливою та актуальною, адже поліцейський - це та людина, яка незалежно від настрою, життєвих обставин чи подій, повинен як мінімум залишатись емоційно відстороненим, а як максимум встановлювати з порушниками партнерські відносини задля досягнення професійних цілей. Сьогодні у світі накопичений великий, різноманітний і різноаспектний досвід підготовки кадрів для поліцейських служб. В країнах Європейського союзу наголос ставиться саме на правах людини підчас діяльності правоохоронних органів. Що стосується України, за невеликий період часу було впроваджено чимало реформ, які вплинули на психологічну підготовку уполіцейських та усвідомлення ними ролі прав людини.

Організація діяльності щодо забезпечення правопорядку, громадської безпеки, боротьби зі злочинністю у всіх її проявах в кожній країні має свою специфіку і свої особливості. Права людини орієнтовані на до дотримання принципу рівності, гарантування свободи слова та думки. Поліцейські повинні засвоїти навички щодо спілкування з різними суспільними групами та